

APPELLATE CIVIL

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਡੀ.ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.ਜੇ.

ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ।-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 128 ਓਫ 1958

ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ (1910 ਦਾ IX) 1959 ਦੇ ਏਟ XXXII-ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਅਤੇ 52 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ-ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ, ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ- ਸਾਲਸੀ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X) ਸੈਕਸ਼ਨ 33- ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰੀ ਫੀਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨੀ- ਕੀ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਅਵਾਰਡ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ- ਕੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਇਕ ਪਾਸੇ-ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇਕ ਧਿਰ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ- ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਪਾਰਟੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦੀ- ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ- ਭਾਵੇਂ ਸਾਲਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਮਾਮਲਾ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 9 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲੱਭਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲੱਭਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਾਲਸ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਤੋਂ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਸਾਰੀ ਫੀਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਅਵਾਰਡ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੇਲਡ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਲਸ ਗਣਿਤ ਗਣਨਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਮੰਤਰੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੇ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 2 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਖਰਕਾਰ 1 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 2 ਦਸੰਬਰ, 1957 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਾਲਸ, ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਡੀ. ਧਵਨ, ਮਿਤੀ 20 ਅਗਸਤ, 1956 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਤੇ

ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ. 60,625-6-6 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ।

ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਸੋਢੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਫ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਏ.ਆਰ. ਖੋਸਲਾ। ਐਡਵੋਕੇਟ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਮੋਗਾ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 21 ਫਰਵਰੀ, 1934 ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 20 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਡੀ. ਧਵਨ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕਲੇ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲੜਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।" ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਾਲਸੀ ਫੀਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।" ਸਾਲਸ ਨੇ 29 ਮਈ 1954 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੁਲਾਈ, 1954 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ 5,000। 20 ਅਗਸਤ, 1956 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। 45,360 ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਲਈ ਬਾਕੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਖਰੀਦ ਪੈਸੇ ਵਜੋਂ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 15,265-6-6 ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਬਣਦੀ ਹੈ। 60,625-6-6. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਰੁਪਏ. 5,000 ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਦਾ ਖਰਚਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

16 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 (1940 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 10) ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਕਈ

ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 2 ਦਸੰਬਰ, 1957 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਟਰਾਇਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਆਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਫਿਲਹਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ 2 ਅਗਸਤ, 1961 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਛੇ ਸਵਾਲ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੱਤ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਆਈ ਹੈ।

ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 9 ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਕਿਸੇ ਝਗੜੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਖਰੀਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਧਿਰ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-

"52. ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ।- ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਉਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ

ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ, ਇਸਲਈ ਇਹ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਈ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਿਵ ਗੋਪਾਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, 1960 ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 256 ਤੋਂ 258 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਝਗੜਿਆਂ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਧਿਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਝਗੜੇ ਦੀ ਧਿਰ ਹੈ, , ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਾਨ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਭਾਵ, ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਾਰੇ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਅੰਤਰ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਤਭੇਦ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਜਿੱਥੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਉੱਥੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਾਲਸੀ ਸਿਰਫ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 9 ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ

ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਮਾਮਲਾ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 9 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ 1940 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 9 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ. ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਖਰੀਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਧਾਰਣ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਫਿਰ 1959 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 32 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 52 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਚੱਲਦਾ ਹੈ-

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਕਿਸੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੋਵੇ, ਵਿਵਾਦ ਦੋ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;" ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਜੋੜ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜੋੜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 52 ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨਵੀਂ ਰਿਆਇਤ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਪ੍ਰਾਵੀਸੋ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਪਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਾਲਸੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੀਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ੈਫਰਡ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਡ (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਸ਼ੋਏ ਕੇ. ਨੰਦੀ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਸੀ. ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2) ਅਤੇ ਫਸਟ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬੇਰੀ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ (3) ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਫੀਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਫੀਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਉਣਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਲਈ; ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੋਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਨਿਯਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹੋਰ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ

ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਸ਼ੈਫਰਡ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਡ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੇਸ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ 1951 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਝਾਇਆ ਸੀ। ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਗਾਊਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। 5,000 ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਲਾਗਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਫੀਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਫੀਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D.1 ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੀਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਲਸ ਦੀ ਫੀਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਅੰਕੜਾ ਸੁਝਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਕੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਲਕਸੋਏ ਕੇ. ਨੰਦੀ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਸੀ. ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2) ਵਰਗਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਸ਼ੈਫਰਡ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਂਡ (1) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸੋਏ ਕੇ. ਨੰਦੀ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਸੀ. ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ

ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਲਸ ਵਧੇਰੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਫੀਸ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੇ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਫੀਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੀਜੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਇਮਾਰਤਾਂ, ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ' ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। , ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੌਦੇ, ਖਰੀਦ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਬਣਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਜਨਰੇਟਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਪ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ -ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਇਮਾਰਤਾਂ, ਕੰਮ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਬਜ਼ਾਰ ਕੀਮਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ. , ਕੰਮ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਪੌਦੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਲਈ'। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਸਤੂ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਭਾਵ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਇਮਾਰਤਾਂ, ਕੰਮ, ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦੇ ਪੌਦੇ ਅਤੇ, ਅੱਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਜੋਂ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਰ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਦਾ ਮੁੱਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰੇ

ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੈਡਲ ਬਨਾਮ ਰੈਡਲ (4), ਸਟੋਨ ਬਨਾਮ ਸਟੋਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਲਿਪਸ (5), ਵੇਕਫੀਲਡ ਬਨਾਮ ਲੈਨਲੀ ਰੇਲਵੇ ਅਤੇ ਡੌਕ ਕੰਪਨੀ (6), ਰੀ ਵਿਟਵਰਥ ਬਨਾਮ ਹੁਲਸ (7), ਬਰਕਸ ਬਨਾਮ ਟ੍ਰਿਪੇਟ (8), ਸੈਮੂਅਲ ਅਤੇ ਫਿਲਿਪਸ ਬਨਾਮ ਕੂਪਰ ਅਤੇ ਲੇਵੀ (9), ਰੌਸ ਬਨਾਮ ਬੋਰਡਸ (10), ਨੇਪਲਜ਼ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਐਮ. ਕੌਵੇਲਾ, ਅਤੇ ਵਿੰਟਰਬੁਰ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇ ਮੇਸਰਸ ਵੋਲਕਾਰਟ (11), ਇਨ ਰੀ ਓ ਕੋਨਾਰਡ ਅਤੇ ਵਿਟਲਾਵਜ਼ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ (12), ਗਨੇਸ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਲੀਦਾਕੌਰ (13) ਵਿਚਕਾਰ ਮੱਕੀ ਵਪਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੰਦ ਰਾਮ ਸੁਕਲ ਬਨਾਮ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ ਸੁਕਲ (14), ਅਤੇ ਗਜਾ ਸਿਨਵਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਸੁਜਾਤ ਅਲੀ (15)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਲਸ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਅਵਾਰਡ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਸਿਰਫ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹਰ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰੇਟ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਮੁੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ ਲਈ ਮੁੱਲ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ। ਲੜੀਬੱਧ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਾਲਸ ਨੂੰ

ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਆਈਟਮ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵੇਲੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਜ ਕਿਸੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਚਿੰਤਾ ਵਜੋਂ ਨਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਇਹ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਉਸ ਦਿਨ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਤੁਰੰਤ 'ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੋ' ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਸਤੂ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਜੋ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ 'ਮੁੱਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ 'ਮੁੱਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ

ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੁੰਜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਥੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੀ ਵਿਟਵਰਥ ਬਨਾਮ ਹੁਲਸੇ (7) ਵਿਚ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਪੁਰਦਗੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿਚ ਦਰਜ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲੱਭਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲੱਭਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਚੌਥੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਜੈਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗਣਿਤਕ ਗਣਨਾਵਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਮਾਮਲਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ, ਸਹਾਇਤਾ ਇਸਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 2 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 3/9, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਿਤਕ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ (ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 3/10, 5 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ, ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਜੈਨ ਬਿਮਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਤਕਨੀਕੀ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। 25 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ, ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 3/1, ਉਸੇ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਅਵਾਰਡਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹੀ ਅੰਕੜੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਲਸੀ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਨਾਲ ਸ਼ਿਮਲਾ ਆਉਣ'। ਸਾਲਸ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ

ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਬਲਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਚਿੱਠੀ ਹੈ। ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 3/2, 31 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ, ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਲੰਧਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਇਸੇ ਸਾਲਸੀ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਇਹ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਅਗਸਤ, 1956 ਦੇ 3/3, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਐਲ ਜੈਨ 7 ਅਗਸਤ, 1956 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਐਲ ਜੈਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 8 ਅਤੇ 16 ਅਗਸਤ, 1956 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਲਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਉਸ ਲਈ ਗਣਿਤ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਗਣਿਤ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਲਸ, ਉਹ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਲਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਈ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਜੁਬਾਨੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਿਕਾਰਡ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੋਗਾ, ਅਬੋਹਰ ਅਤੇ ਕਰਨਾਲ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਲਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਰਿਕਾਰਡ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਲਸ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅੰਕੜੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਲਾਈਸੈਂਸੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੋਰ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ- "ਮੈਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਘਟਾਓ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਘਟਾਓ ਦਰਾਂ ਅਪਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਸਿੱਧੀ ਲਾਈਨ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ। ਡਾਊਨ ਵੈਲਿਊ ਵਿਧੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ। ਵਿਧੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ

ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਘਾਟੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਇੰਜਣਾਂ ਲਈ ਸਕੈਪ ਮੁੱਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।" ਇਹ ਉਸ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ (ਏ) ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, (ਬੀ) ਗਵਾਹ ਕੁਝ ਫਾਈਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਜੋ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ (ਸੀ) ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਲ ਘਟਣ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਐਲ ਜੈਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਰਿਕਾਰਡ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਲਸ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਾਲਸ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਗਵਾਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਘਾਟੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਘਟਾਓ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਾਲਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੰਤਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਤਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਐਲ ਜੈਨ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਲਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸਰ ਆਰ. ਡੋਬਸਨ ਬਨਾਮ ਗਰੋਵਜ਼ (16) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਰਮੇਟਜੀ ਜਹਾਂਗੀਰ ਖੰਬਟਾ ਬਨਾਮ ਡਬਲਯੂ. ਕਰਾਊਡਰ (17) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ

ਨਿਰੀਖਣ ਹੈ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਐਲ ਜੈਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸਾਲਸ ਲਈ ਕੁਝ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਗਣੇਸ਼ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਲੀਦਕੌਰ (13) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਚੌਥਮਲ ਜੀਵਰਾਜਜੀ ਪੋਦਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਜੀਵਰਾਜਜੀ ਪੋਦਾਰ (18) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਾਲਸ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਘਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਧਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲਾਹੌਰ (19) ਦੀ ਬੂਟਾ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ (19) ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੁਝ ਮਾਪਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਖਲੀਲ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਖ ਅਬਦੁਲ ਰਹੀਮ (20) ਅਤੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਰਵੀਜੀਭਾਈ ਭਾਈਲਾਲ (21) ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਜੈਨ ਤੋਂ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਲਸੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਲਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਵਾਂ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਐਲ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ 'ਵਾਈ' ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਸਨ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਠੋਸ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਵਾਈ' ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਬਿਆਨ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਸਮੇਂ ਇਹ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨੋਟ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ

ਹੋਏ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰਲ ਨੂੰ 'ਵਾਈ' ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੇਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਸਾਲਸ ਇਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਿਉਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਆਚਰਣ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਲਸ. ਜਿੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੇ ਉਚਿਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਥਾਪੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਲਸੀ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਦਾਰਥ ਰਹਿਤ ਹੈ।

ਫਿਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਛੇਵਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਫਾਇਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਨੁਸਾਰੀ ਫਾਇਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੇ 14 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਸਾਡੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਜਾਂ ਕੈਟਾਲਾਗ ਜੋ ਕਿ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਕਿ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਬਹਿਸ ਬੰਬਈ ਦੇ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਤੋਂ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਆਈਟਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਦੌਰਾਨ। ਦਲੀਲਾਂ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਪੀਆਂ ਸਹੀ ਸਨ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਕੋਰਸ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੈਟਾਲਾਗ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੈਟਾਲਾਗ ਤੋਂ ਮਾਰਕੀਟ ਰੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। S. 1, S. 2, S. 3, S. 4, S. 6, S. 7, S. 9, S. 12 ਅਤੇ S. 18 ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਹਨ, ਪਰ ਨਹੀਂ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਸ) ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਬੀ. ਗੁਪਤਾ, ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਨ. ਨੰਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਵਰਕਸ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਜਦੋਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ

ਕੇ.ਐਨ. ਨੰਦਾ ਮੋਗਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਨ. ਨੰਦਾ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਬੀ. ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀ ਜਿਹਾ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਲਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਖਰੀ ਮਾਮਲਾ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਸਾਲਸ ਨੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਪੰਜਾਬ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1939 (1939 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 6) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵੱਧ ਵਿਆਜ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਦਰ. ਪਰ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਦਰ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ 19 ਅਗਸਤ, 1949 ਤੋਂ 14 ਨਵੰਬਰ, 1951 ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਤਿੰਨ ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਫੀਸਦੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। 15 ਨਵੰਬਰ, 1951 ਤੋਂ 15 ਮਈ, 1957 ਤੱਕ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਾਧੂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਗਣਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧੂ ਦਾਅਵਾ. 1,077 ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਦਰ

ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੀ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪੀ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ

ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼

ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ

ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)